

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط بین مقیاس های مبتنی بر سود در قراردادهای بدهی و پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت و هشتمین کنفرانس کارآفرینی و نوآوری های باز (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احسان قاسمی نژاد - دانشجوی دکتری گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، ایران حسابرس دیوان محاسبات استان البرز

اکبر عابدینی - کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج حسابرس دیوان محاسبات استان البرز

خلاصه مقاله:

هدف کلی این تحقیق بررسی رابطه بین مقیاس های مبتنی بر سود در قراردادهای بدهی و پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر است. داده های مورد نیاز تحقیق از اطلاعات مالی 108 شرکت فعال پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی 1389 تا 1394 گردآوری شده است که در مجموع 648 مشاهده موردبررسی قرار گرفته اند. در این تحقیق از دو متغیر سودآوری و نرخ بازده سالانه سهام به عنوان مولفه های مقیاس های مبتنی بر سود (متغیرهای مستقل)، از یک متغیر مزایای سالانه به عنوان مولفه ی پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر (متغیر وابسته)، از یک متغیر تعدیل گر قراردادهای بدهی و از پنج متغیر کنترلی اندازه شرکت، رشد شرکت، اهرم مالی، زیان ده بودن شرکت و رشد فروش استفاده شده است. یافته های پژوهش بیانگر آن است که در سطح اطمینان 95 % می توان ادعا کرد که؛ قراردادهای بدهی نقش تعدیل گری بر روی رابطه ی بین سودآوری شرکت ها و پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر (مزایای سالانه) ندارد اما از طرف دیگر قراردادهای بدهی دارای نقش تعدیل گری بر روی رابطه ی بین نرخ بازده سالانه سهام شرکت ها و پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر (مزایای سالانه) می باشد. به عبارت دیگر افزایش یا کاهش قراردادهای بدهی نتوانسته است بر کاهش یا افزایش سودآوری شرکت ها و در نتیجه پرداخت های مبتنی بر سود به مدیر (مزایای سالانه) اثر معنادار داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مقیاس های مبتنی بر سود، قراردادهای بدهی، سودآوری، نرخ بازده سالانه سهام، پرداخت های مبتنی بر سود، مزایای سالانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777775>

